

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, (hierna: de rechtbank) van 24 september 2009 in zaak
nr. 09/10263 in het geding tussen:

(hierna: de vreemdeling)

en

de staatssecretaris.

1. Procesverloop

Bij besluit van 5 maart 2009 heeft de staatssecretaris, voor zover thans van belang, het door de vreemdeling gemaakte bezwaar tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud) (hierna: de Regeling) ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 24 september 2009, verzonden op 25 september 2009, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 oktober 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In zijn eerste grief klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij in het besluit van 5 maart 2009 onvoldoende heeft gemotiveerd dat de vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een aanbod op grond van de Regeling, omdat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij daadwerkelijk een asielerzoek heeft ingediend, nadat hij zich op 6 februari 2001 daartoe heeft gemeld. In dit verband voert de staatssecretaris aan dat in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000, nr. 2007/11 (hierna: het WBV 2007/11) is opgenomen dat onder voorwaarden een verblijfsvergunning wordt verleend aan vreemdelingen die onder de Vreemdelingenwet (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en die nog immer in Nederland zijn. Hieruit volgt volgens de staatssecretaris dat de Regeling van toepassing is op degenen die een asielaanvraag hebben ingediend. Uit de omstandigheid dat in de Regeling is gewezen op vreemdelingen die zich vóór 1 april 2001 hebben gemeld voor het indienen van een asielaanvraag, kan niet de conclusie worden getrokken dat het uitgangspunt dat een asielaanvraag moet zijn ingediend is vervallen. Daarmee is beoogd om een afwijking van het moment waarop de asielaanvraag moet zijn ingediend op te nemen. Een andere uitleg zou de uitvoerbaarheid van de Regeling ook ernstig bemoeilijken, aldus de staatssecretaris.

2.1.1. Volgens de Regeling, neergelegd in het WBV 2007/11, wordt onder bepaalde voorwaarden een verblijfsvergunning verleend aan vreemdelingen die onder de Vreemdelingenwet (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en nog immer in Nederland zijn. Daartoe geldt onder meer als voorwaarde dat de vreemdeling zijn eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 heeft ingediend,

dan wel zich vóór die datum bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (hierna: de IND) of de vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag.

Zoals volgt uit de uitspraak van de Afdeling van 17 maart 2010 in zaak nr. 200907449/1/V2; www.raadvanstate.nl, moet een vreemdeling, nadat hij zich heeft gemeld bij de IND, de vreemdelingenpolitie of de Koninklijke Marechaussee (hierna: de KMar), vervolgens daadwerkelijk een asielaanvraag hebben ingediend. Een enkele aanmelding, zonder een daarop volgende indiening van een asielaanvraag, is onvoldoende om in aanmerking te komen voor een aanbod op grond van de Regeling.

2.1.2. In het kader van de beoordeling of de vreemdeling in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning op grond van de Regeling en derhalve of hem een aanbod wordt gedaan, is de staatssecretaris in het departementale dossier van de vreemdeling alsmede in de beschikbare geautomatiseerde systemen nagegaan of de vreemdeling vóór 1 april 2001 een asielaanvraag heeft ingediend. Nu daarvan niet is gebleken, heeft de staatssecretaris zich in eerste instantie op grond daarvan op het standpunt mogen stellen dat de vreemdeling geen aanbod wordt gedaan.

2.1.3. In bezwaar heeft de vreemdeling betoogd dat hij, anders dan de staatssecretaris stelt, met het overleggen van een kopie van het voorblad van een proces-verbaal van de KMar aannemelijk heeft gemaakt dat hij op 6 februari 2001 een asielaanvraag heeft ingediend. Op dat voorblad is, naast de personalia van de vreemdeling, het volgende vermeld:
Datum en tijd aanmelden BAZ: 6 februari 2001 7.55 uur
Datum en tijd voormelding ACS: 6 februari 2001 8.10 uur
Datum en tijd aanmelden ACS: 6 februari 2001 12.05 uur
Datum en tijd overgave ACS: 6 februari 2001 13.30 uur.

2.1.4. De staatssecretaris heeft zich in het besluit van 5 maart 2009 op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet in aanmerking komt voor een aanbod op grond van de Regeling, omdat hij, nadat hij is overgedragen aan het aanmeldcentrum Schiphol, niet daadwerkelijk een asielaanvraag heeft ingediend. Hieruit dient te worden afgeleid dat hij zich op het standpunt heeft gesteld dat volgens de Regeling een enkele aanmelding, zonder een daarop volgende indiening van een asielaanvraag, onvoldoende is. Ter zitting bij de rechtbank heeft de staatssecretaris – onder verwijzing naar de achtergrond en de toelichting van de Regeling – dat standpunt gehandhaafd en betoogd dat altijd sprake moet zijn van een asielaanvraag onder de Vreemdelingenwet (oud).

2.1.5. Uit de kopie van het voorblad van het proces-verbaal kan worden afgeleid dat de vreemdeling zich op 6 februari 2001 bij de afdeling Asielzaken van de KMar Schiphol heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag en dat hij op diezelfde datum is doorverwezen naar het aanmeldcentrum Schiphol. Niet blijkt hieruit dat de vreemdeling een asielaanvraag heeft ingediend. De vreemdeling heeft niet gesteld dat hij, na zich aldaar te hebben gemeld, vervolgens door middel van een formulier, als bedoeld in artikel 52, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit (oud), zoals dat ten tijde van belang luidde, of anderszins schriftelijk een asielaanvraag

heeft ingediend. Gelet hierop valt, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet in te zien dat de staatssecretaris zich in dit geval niet op het standpunt heeft mogen stellen dat de vreemdeling niet voldoet aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor een aanbod op grond van de Regeling. Er bestaat dan ook geen grond voor het oordeel dat het besluit van 5 maart 2009 in dat opzicht onvoldoende is gemotiveerd. De grief slaagt.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Hetgeen voor het overige is aangevoerd behoeft geen bespreking. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 5 maart 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.3. De vreemdeling heeft in beroep aangevoerd dat, ook indien ervan uitgegaan moet worden dat hij vóór 1 april 2001 geen asielaanvraag heeft ingediend en dat een enkele aanmelding, zonder een daarop volgende indiening van een asielaanvraag onvoldoende is om in aanmerking te komen voor een aanbod op grond van de Regeling, hem met toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) toch een aanbod diende te worden gedaan. Daartoe heeft hij gesteld dat hij nu een kans heeft om zijn jarenlange verblijf in Nederland te legaliseren. Hij kan hierdoor in aanmerking komen voor ziektekostenverzekering en gesubsidieerde huisvesting.

2.3.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 15 juli 2009 in zaak nr. 200808634/1/V3; www.raadvanstate.nl), is voor een geslaagd beroep op artikel 4:84 van de Awb vereist dat de aangevoerde omstandigheden binnen de strekking en reikwijdte vallen van het gevoerde beleid inzake de uitoefening van de in de desbetreffende procedure aan de orde zijnde bevoegdheid. Voorts volgt uit die uitspraak dat omstandigheden die binnen de strekking en reikwijdte van dat beleid vallen en die bij de totstandkoming daarvan zijn betrokken, niet als bijzondere omstandigheden, als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb zijn aan te merken.

Zoals de Afdeling evenzeer heeft overwogen (uitspraak van 9 februari 2010 in zaak nr. 200908198/1/V2; www.raadvanstate.nl), vormt de Regeling naar strekking en reikwijdte een restrictief op te vatten aanvulling op het vreemdelingenbeleid en strekt zij er niet toe om vreemdelingen die niet aan de voorwaarden voldoen, niettemin wegens schrijnende individuele omstandigheden alsnog een verblijfsvergunning te verlenen.

Gelet op het voorgaande kunnen de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden niet als bijzonder worden aangemerkt, nu zij moeten worden geacht bij de totstandkoming van de Regeling te zijn betrokken. Deze beroepsgrond faalt.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep voorts een niet onderbouwd beroep op schending van zijn privéleven als bedoeld in artikel 8 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) gedaan.

2.4.1. Onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 5 maart 2010 in zaak nr. 200907468/1/V1; www.raadvanstate.nl, wordt overwogen dat voor een beoordeling van een beroep op artikel 8 van het EVRM in de onderhavige procedure geen ruimte bestaat. Deze beroepsgrond faalt eveneens.

2.5. De vreemdeling heeft in beroep ten slotte aangevoerd dat hij ten onrechte niet op zijn bezwaar is gehoord.

2.5.1. Voor de beoordeling of de staatssecretaris met toepassing van artikel 7:3, aanhef en onder b, van de Awb van het horen van de vreemdeling heeft mogen afzien, is bepalend of er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk was dat het bezwaar niet kon leiden tot het oordeel dat ten onrechte niet ambtshalve een aanbod is gedaan.

2.5.2. Gelet op de reden die ten grondslag ligt aan het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de Regeling, te weten dat niet is gebleken dat de vreemdeling vóór 1 april 2001 een asielaanvraag heeft ingediend, en hetgeen hij daartegen in bezwaar heeft aangevoerd, is aan voormelde maatstaf voldaan. Ook deze beroepsgrond faalt.

2.6. Het beroep van de vreemdeling is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 24 september 2009 in zaak nr. 09/10263;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtenonk en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

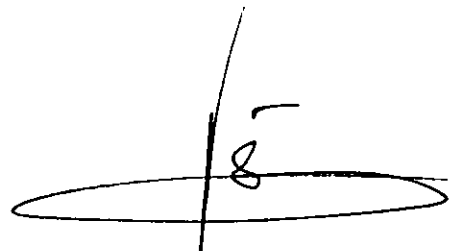
w.g. Zwemstra
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 april 2010

91-594.

Verzonden: 27 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 09/10263 (beroep)
AWB 09/1641 (voorlopige voorziening)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de
voorzieningenrechter van 24 september 2009

in de zaak van:

geboren op _____ van Chinese nationaliteit,
eiser/verzoeker,
verder te noemen eiser,
gemachtigde: mr. A.C. de Klerk, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. E.F. Söylemez, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te
's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 14 december 2008 bezwaar gemaakt tegen de ambtshalve weigering van verweerder om eiser een aanbod te doen op grond van de Regeling afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet (hierna: de Regeling) zoals neergelegd in het Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire (WBV) 2007/11. Eiser heeft op 18 januari 2009 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat verweerder op het bezwaar heeft beslist.
- 1.2 Verweerder heeft het bezwaar bij besluit van 5 maart 2009 ongegrond verklaard. Eiser heeft tegen dit besluit op 23 maart 2009 beroep ingesteld. Bij brief van 23 maart 2009 heeft eiser de rechtbank bericht het petitum van het verzoek om een voorlopige voorziening te wijzigen in die zin dat wordt verzocht het verzoek om een voorlopige voorziening toe te wijzen en verweerder te verbieden verzoeker uit Nederland te (doen) verwijderen totdat op zijn beroepschrift is beslist.
- 1.3 Verweerder heeft op 21 augustus 2009 een verweerschrift ingediend.
- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 16 september 2009. Eiser is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

zaaknummer: AWB 09/10263 (beroep)
AWB 09/1641 (voorlopige voorziening)

2

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder e, Vreemdelingenwet 2000 (Vw), is Onze Minister bevoegd ambtshalve een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd te verlenen.
- 2.3 Ingevolge artikel 3.6, tweede lid, Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb), kunnen bij ministeriële regeling andere beperkingen dan genoemd in het eerste lid van dit artikel worden aangewezen waaronder de verblijfsvergunning ambtshalve kan worden verleend.
- 2.4 In artikel 3.17a, aanhef en onder b, Voorschrift Vreemdelingen 2000 (Vv), voor zover hier van belang, is bepaald dat als beperking, bedoeld in artikel 3.6, tweede lid, Vb, wordt aangewezen de beperking verband houdende met de afwikkeling nalatenschap oude Vreemdelingenwet.
- 2.5 In WBV 2007/11, thans neergelegd in B14/5 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), is, voor zover hier van belang, het volgende opgenomen.

In het Coalitieakkoord van het kabinet Balkenende IV van 7 februari 2007 is besloten om de nalatenschap van de Vw (oud) af te wikkelen. Daartoe is een regeling getroffen waarbij onder voorwaarden een verblijfsvergunning wordt verleend aan vreemdelingen die onder de Vw (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en die nog immer in Nederland zijn. (...).

Op grond van deze regeling wordt een vergunning gegeven aan de vreemdeling:

- a. wiens eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds vóór 1 april 2001 bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND) of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag;*
- b. die sinds 1 april 2001 ononderbroken in Nederland heeft verbleven; en*
- c. die, voor zover toepasselijk, vooraf schriftelijk heeft aangegeven dat hij zijn lopende procedures onvoorwaardelijk intrekt bij verblijfsaanvaarding op grond van de regeling.*

- 2.6 Verweerder heeft zich, samengevat, op het standpunt gesteld dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van WBV 2007/11, omdat niet is gebleken dat eiser de eerste asielaanvraag voor 1 april 2001 heeft ingediend. Uit het door eiser overgelegde voorblad van het proces-verbaal blijkt dat eiser zich op 6 februari 2001 heeft gemeld bij de Koninklijke Marechaussee (Kmar) op Schiphol waar hij kenbaar heeft gemaakt een asielaanvraag te willen indienen. Niet is gebleken dat eiser na overdracht aan het Aanmeldcentrum (AC) Schiphol asiel heeft aangevraagd. Uit de uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, van 20 december 2007 (AWB 07/45946) blijkt ook niet dat eiser op 6 februari 2001 een asielaanvraag zou hebben ingediend. Eisers beroep op het gelijkheidsbeginsel slaagt evenmin, nu in de door eiser aangehaalde uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Almelo, van 28 mei 2008 (AWB 08/17385) geen uitspraak is gedaan betreffende de status van een voorblad van de vreemdelingenpolitie waarop staat dat de vreemdeling een asielaanvraag heeft ingediend of zou willen indienen. Dat eiser geen Nederlands en

zaaknummer: AWB 09/10263 (beroep)

AWB 09/1641 (voorlopige voorziening)

3

niet of nauwelijks Engels sprak, maakt het voorgaande niet anders. Daarbij komt dat eiser ook in de jaren daarna geen asielaanvraag heeft ingediend. Er bestaat geen aanleiding toepassing te geven aan artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb). Van het horen is afgezien op grond van artikel, 7:3, aanhef en onder b, Awb.

- 2.7 Eiser heeft in beroep, samengevat en voor zover van belang, het volgende aangevoerd. Eiser stelt dat uit het voorblad van het door hem overgelegde proces-verbaal blijkt dat hij zich op 6 februari 2001 bij de Kmar heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag en dat hij in dat verband ook is doorgestuurd naar het AC Schiphol. Daarmee heeft eiser aan het tweede deel van de onder a genoemde voorwaarde in de Regeling voldaan. In de Regeling wordt niet de voorwaarde gesteld dat eiser ook de gehele asielpcedure moet hebben doorlopen. Door deze voorwaarde aan eiser tegen te werpen handelt verweerder in strijd met het rechtszekerheidsbeginsel. Daarbij komt dat eiser op 6 februari 2001 in de veronderstelling verkeerde dat hij een asielaanvraag had ingediend, welke aanvraag gelijk was afgewezen. Hij stelt met een tolk in de Chinese taal hierover gesproken te hebben, waarna hij is heengezonden. Het komt niet voor rekening van eiser dat dit niet goed is geregistreerd. Het was in 2000 en 2001 niet ongebruikelijk dat asielzoekers tijdelijk en zonder verdere afspraken werden heengezonden. Eiser heeft nadien geen nadere asielaanvragen ingediend, omdat hij er weinig vertrouwen in had serieus te worden genomen. Omdat eiser geen inzage heeft in het computersysteem van verweerder, kan bevestigd noch ontkend worden dat over eisers asielaanvraag niets is geregistreerd. Gelet op eisers persoonlijke omstandigheden had het in de rede gelegen om eiser te horen en toepassing te geven aan artikel 4:84 Awb.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.8 In geschil is de vraag of eiser voldoet aan de voorwaarde genoemd in paragraaf B14/5.5.2 onder a van de Regeling: "Op grond van de Regeling wordt een vergunning gegeven aan de vreemdeling: a. wiens eerste asielaanvraag voor 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds voor 1 april 2001 bij de IND of de vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag;"
- 2.9 Het door eiser overgelegde voorblad van het proces-verbaal van de Kmar Schiphol/BOG afdeling Asielzaken met mutatiernr. PL278D/01-001224 vermeldt de volgende omschrijving: "aanvraag toelating als vluchteling", aanvrager: geboortedatum: nationaliteit: Chinees. Op het voorblad van het proces-verbaal is voorts de volgende tekst opgenomen:

<i>Datum en tijd aanmelden BAZ:</i>	<i>06</i>	<i>februari</i>	<i>2001</i>	<i>07:55</i>
<i>Datum en tijd voormelding ACS:</i>	<i>06</i>	<i>februari</i>	<i>2001</i>	<i>08:10</i>
<i>Datum en tijd aanmelden ACS:</i>	<i>06</i>	<i>februari</i>	<i>2001</i>	<i>12:05</i>
<i>Datum en tijd overgave ACS:</i>	<i>06</i>	<i>februari</i>	<i>2001</i>	<i>13:30</i>

De rest van het proces-verbaal ontbreekt. Uit productie 3 (bewaringsdossier AWB 09/1641, nr. 0711200229) van het aanvullend beroepschrift van eiser, blijkt dat verweerder contact heeft gelegd met de Kmar Schiphol asielzaken en dat door de Kmar is meegedeeld dat het mutatienummer van het betreffende proces-verbaal te oud is. Papieren (kopie)dossiers worden niet langer bewaard dan vijf jaren, zo blijkt uit dit processtuk. Eiser is derhalve niet te traceren via de Kmar Schiphol.

zaaknummer: AWB 09/10263 (beroep)

AWB 09/1641 (voorlopige voorziening)

4

Verweerder heeft zich in het bestreden besluit en ter zitting op het standpunt gesteld dat uit het departementale dossier, noch uit de beschikbare geautomatiseerde gegevens is gebleken dat eiser in 2001 een asielaanvraag heeft ingediend. Eiser is pas vanaf 2007 bij verweerder bekend. Verweerder kan niet aangeven wat er na afgifte van het proces-verbaal aan eiser, op 6 februari 2001, is gebeurd, maar acht het niet aannemelijk dat eiser daadwerkelijk een asielverzoek heeft ingediend.

- 2.10 De rechtbank is van oordeel dat uit het voorblad van het proces-verbaal valt op te maken dat eiser zich op 6 februari 2001 heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag en op die datum tevens is overgebracht naar AC Schiphol. Dit wordt door verweerder niet betwist.
- 2.11 De rechtbank kan verweerdens standpunt, dat eiser aannemelijk moet maken dat hij daadwerkelijk een asielverzoek heeft ingediend nadat hij zich op 6 februari 2001 daartoe heeft gemeld, niet zonder nadere motivering volgen. Op grond van de Regeling wordt een vergunning verleend aan de vreemdeling wiens eerste asielaanvraag voor 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds voor 1 april 2001 bij de IND of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag. Nu blijkt de voorwaarden van de Regeling niet slechts vreemdelingen die een asielaanvraag voor 1 april 2001 hebben ingediend onder de Regeling kunnen vallen, maar ook vreemdelingen die zich voor 1 april 2001 hebben gemeld voor het indienen van een asielverzoek, voldoet eiser aan de bewoordingen van de in paragraaf B14/5.2 onder a. genoemde voorwaarde van de Regeling. Dat, zoals verweerder ter zitting heeft aangevoerd, uit de toelichting op de Regeling zou volgen dat, om in aanmerking te komen voor een vergunning op grond van de Regeling, na melding ook daadwerkelijk een asielverzoek moet worden ingediend, is naar het oordeel van de rechtbank een ontoereikende motivering, nu verweerder dit standpunt niet in het bestreden besluit heeft opgenomen en dit voorts niet met verwijzing naar de desbetreffende passages uit de toelichting op de Regeling, heeft onderbouwd. Het bestreden besluit berust niet op een deugdelijke motivering en komt om die reden wegens strijd met artikel 7:12 Awb voor vernietiging in aanmerking.
- 2.12 Ten aanzien van eisers beroep op de hoorplicht, oordeelt de rechtbank als volgt. Het horen vormt een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en daarvan kan slechts met toepassing van artikel 7:3 van de Awb worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Uit de door eiser voorafgaande aan het bestreden besluit aangevoerde gronden van bezwaar, waarin eveneens werd beroep werd gedaan op voornoemd voorblad van het proces-verbaal, had verweerder niet kunnen afleiden dat het bezwaar als kennelijk ongegrond was aan te merken. Verweerder heeft dan ook ten onrechte nagelaten eiser te doen horen alvorens opnieuw te beslissen op bezwaar. Het beroep van eiser is ook om die reden gegrond en het thans nog bestreden besluit moet worden vernietigd, wegens strijd met artikel 7:2 Awb.
- 2.13 De rechtbank zal het bestreden besluit dan ook vernietigen en zal verweerder opdragen een nieuw besluit op bezwaar te nemen.
- 2.14 Hetgeen overigens door partijen is aangevoerd behoeft geen verdere bespreking.

zaaknummer: AWB 09/10263 (beroep)
AWB 09/1641 (voorlopige voorziening)

5

-
- 2.15 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).
- 2.16 De rechtbank zal met toepassing van artikel 8:74, eerste lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

Verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.17 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.18 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, is aan het verzoek het belang komen te ontvallen, zodat dit reeds daarom niet voor toewijzing in aanmerking komt. De voorzieningenrechter zal het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.19 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:75, eerste en derde lid, Awb verweerder veroordelen in de kosten die eiser heeft gemaakt en de Staat der Nederlanden als rechtspersoon aanwijzen die de kosten moet vergoeden. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 322,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift, wegingsfactor 1).
- 2.20 De voorzieningenrechter zal met toepassing van artikel 8:82, vierde lid, Awb de Staat der Nederlanden aanwijzen als rechtspersoon die het betaalde griffierecht vergoedt.

zaaknummer: AWB 09/10263 (beroep)
AWB 09/1641 (voorlopige voorziening)

6

3. Beslissing

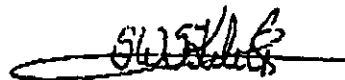
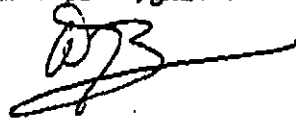
De rechtbank:

- 3.1 verklaart het beroep gegrond;
- 3.2 vernietigt het bestreden besluit;
- 3.3 draagt verweerder op binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift;
- 3.4 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 644,- te betalen aan eiser in verband met het beroep;
- 3.5 draagt de Staat der Nederlanden op € 150,- aan eiser te betalen als vergoeding voor het betaalde griffierecht voor het beroep.

De voorzieningenrechter:

- 3.6 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- 3.7 veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt de Staat der Nederlanden op € 322,- te betalen aan eiser;
- 3.8 draagt de Staat der Nederlanden op € 145,- te betalen aan eiser als vergoeding voor het betaalde griffierecht, in verband met het verzoek.

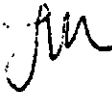
Deze uitspraak is gedaan door mr. S.W.S. Kiliç, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 24 september 2009 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. M.A.J. van Beek, griffier.

Afschrift verzonden op:

25-09-2009

Coll:

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze de hoofdzaak betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Van deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor een sluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

23. Okt. 2009 15:48

ind

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
23 OKT 2009	
ZAAKNR.	200908152/11V2
AAN:	✓2
BEHANDELD: DD:	PAR:

Postadres Postbus 30120, 2500 GC Den Haag

Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

Bezoekadres
Bordewijklaan 62
2581 XR Den Haag
Telefoon 070 779 7105
Fax 070 779 5508

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. J.M. Agtersloot
Doorkiesnummer(s)	070-7797105
Datum	23 oktober 2009
Dossiernummer	0711.20.0229
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	2
Onderwerp	Hoger beroep van de Staatssecretaris van Justitie alsmede verzoek om een voorlopige voorziening

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem, van 24 september 2009, verzonden op 25 september 2009, met kenmerk AWB 09/10263.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Blijkens de bestreden uitspraak is de Staatssecretaris gehouden binnen zes weken na de datum waarop de uitspraak is verzonden – 25 september 2009 – een nieuw besluit te nemen met inachtneming van de uitspraak. Nu de Staatssecretaris zich niet met deze uitspraak kan verenigen, verzoek ik u bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat de Staatssecretaris geen nieuwe beslissing hoeft te nemen voordat uw Afdeling op het hoger beroep heeft beslist.

Voor zover griffiegelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

mr. B.M. Kristel, senior procesvertegenwoordiger

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

23 OKT 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage,
appellant
Gemachtigde: mr. B.M. Kristel,
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, zittinghoudende te Utrecht
van 24 september 2009
met kenmerk AWB 08/09/10263

Inzake:

met IND-kenmerk 0711.20.0229
aan te duiden als verweerder
Gemachtigde: mr. A.C. de Klerk
advocaat te (1001 RD) Amsterdam, Postbus 16695

Procesvertegenwoordiging
Den Haag
Bordewijklaan 62
2591 XR Den Haag

Postbus 30120
2500 GC Den Haag

mr. J.M. Agtersloot
tel 070-779 7108
fax 070-779 5508

1. Inleiding

- 1.1. Appellant (verder: de Staatssecretaris) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Haarlem (verder: de rechtbank) van 24 september 2009, verzonden op 25 september 2009, met kenmerk AWB 09/10263 (verder: bestreden uitspraak) in welke zaak de rechtbank te 's-Gravenhage het beroep tegen de beschikking van 5 maart 2009 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaarschrift van 14 december 2008 en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld (productie 1).

2. Achtergronden

- 2.1. Bij beschikking van 5 maart 2009 is het bezwaar van (verder: verweerder) van 14 december 2008 tegen het niet ambtshalve doen van een aanbod op grond van de 'Regeling afwikkeling nalatenschap Vreemdelingenwet (oud)' (verder: de Regeling) ongegrond verklaard.
- 2.2. In de bestreden uitspraak heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.
- 2.3. De Staatssecretaris kan zich met (onderdelen van) deze uitspraak niet verenigen en komt daartegen hierbij tijdig in hoger beroep. De Staatssecretaris zal zijn grief in het navolgende verwoorden en nader toelichten.

3. Grieven

- 3.1. De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de bestreden uitspraak.

Grief 1

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"De rechtbank kan verweerders standpunt, dat eiser aannemelijk moet maken dat hij daadwerkelijk een asielverzoek heeft ingediend nadat hij zich op 6 februari 2001 daartoe heeft gemeld, niet zonder nadere motivering volgen. Op grond van de Regeling wordt een vergunning verleend aan de vreemdeling wiens eerste asielaanvraag voor 1 april 2001 is ingediend, dan wel die zich reeds voor 1 april 2001 bij de IND of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag. Nu blijkens de voorwaarden van de Regeling niet slechts vreemdelingen die een asielaanvraag voor 1 april 2001 hebben ingediend onder de Regeling kunnen vallen, maar ook vreemdelingen die zich voor 1 april 2001 hebben gemeld voor het indienen van een asielverzoek, voldoet eiser aan de bewoordingen van de in paragraaf B14/5.2 onder a. genoemde voorwaarde van de Regeling. Dat, zoals verweerder ter zitting heeft aangevoerd, uit de toelichting op de Regeling zou volgen dat, om in aanmerking te komen voor een vergunning op grond van de Regeling, na melding ook daadwerkelijk een asielverzoek moet worden ingediend, is naar het oordeel van de rechtbank een ontoereikende motivering, nu verweerder dit standpunt niet in het bestreden besluit heeft opgenomen en dit voorts niet met verwijzing naar de desbetreffende passages uit de Toelichting op de Regeling, heeft onderbouwd. Het bestreden besluit berust niet op een deugdelijke motivering en komt om die reden wegens strijd met artikel 7:12 Awb voor vernietiging in aanmerking."

Grief II

- 3.3. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"Ten aanzien van eisers beroep op de hoorplicht, oordeelt de rechtbank als volgt. Het horen vormt een essentieel onderdeel van de bezwaarschriftenprocedure en daarvan kan slechts met toepassing van artikel 7:3 van de Awb worden afgezien, indien er op voorhand redelijkerwijs geen twijfel over mogelijk is dat de bezwaren niet kunnen leiden tot een andersluidend besluit. Uit de door eiser voorafgaande aan het bestreden besluit aangevoerde gronden van bezwaar, waarin eveneens beroep werd gedaan op voornoemd voorblad van het proces-verbaal, had verweerder niet kunnen afleiden dat het bezwaar als kennelijk ongegrond was aan te merken. Verweerder heeft dan ook ten onrechte nagelaten eiser te doen horen alvorens opnieuw te beslissen op bezwaar. Het beroep van eiser is ook om die reden gegrond en het thans nog bestreden besluit moet worden vernietigd, wegens strijd met artikel 7:2 Awb"

- 3.4. Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de rechtbank berusten de rechtsoverwegingen 2.13, 2.14, 2.15 en 2.16 op pagina 4, alsmede rechtsoverweging 2.18 op pagina 5. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4. Toelichting op de grieven

Grief I

- 4.1. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat in het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd dat verweerder aannemelijk dient te maken dat hij daadwerkelijk een asielaanvraag heeft ingediend nadat hij zich op 6 februari 2001 daartoe heeft gemeld.
- 4.2. Uit niets blijkt dat verweerder vóór 1 april 2001 daadwerkelijk een asielaanvraag heeft ingediend, nadat hij zich daartoe op 6 februari 2001 heeft gemeld. Op verweerder rust de bewijslast om aan te tonen dat de Staatssecretaris daarmee van een onjuist uitgangspunt is uitgegaan. Reeds om die reden is het bestreden besluit op dit punt niet onvoldoende gemotiveerd. De rechtbank heeft dit miskend.
- 4.3. De rechtbank heeft voorts miskend dat in Wijzigingsbesluit Vreemdelingencirculaire 2000 nummer 2007/11 (verder: het WBV 2007/11), dat tot voor kort was opgenomen in hoofdstuk B14/5 van de Vreemdelingencirculaire 2000 (verder: Vc), onder 5.1 is opgenomen:
- "In het Coalitieakkoord van het kabinet Balkenende IV van 7 februari 2007 is besloten om de nalatenschap van de Vw (oud) af te wikkelen. Daartoe is een regeling getroffen waarbij onder voorwaarden een verblijfsvergunning wordt verleend aan vreemdelingen die onder Vw (oud) een asielaanvraag hebben ingediend en die nog immer in Nederland zijn."
- 4.4. Hieruit volgt derhalve dat de Regeling van toepassing is op diegenen die een asielaanvraag hebben ingediend. Dit is bij de totstandkoming van de Regeling ook immer het uitgangspunt geweest. Uit de omstandigheid dat in de Regeling is gewezen op vreemdelingen die zich hebben gemeld vóór 1

april 2001 teneinde een asielaanvraag in te dienen, volgt niet dat het uitgangspunt dat een asielaanvraag moet zijn ingediend is vervallen. Als beleidsuitgangspunt in het kader van de Regeling is ervoor gekozen niet alleen vreemdelingen die voor 1 april 2001 een asielaanvraag hebben ingediend, maar ook vreemdelingen die zich daartoe reeds voor 1 april 2001 hadden aangemeld onder de Regeling te laten vallen. Door in WBV 2007/11 de passage *"dan wel zich reeds vóór 1 april 2001 bij de IND of vreemdelingenpolitie heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag"* op te nemen, is derhalve niet beoogd om af te wijken van het vereiste dat een asielaanvraag moet zijn ingediend, doch is beoogd een afwijking van het moment waarop deze asielaanvraag moet zijn ingediend op te nemen. Een andere uitleg zou de uitvoerbaarheid van de Regeling ook ernstig bemoeilijken, terwijl juist deze uitvoerbaarheid altijd centraal heeft gestaan bij het opstellen van de Regeling. De rechtbank heeft dan ook miskend dat het aan de Staatssecretaris is om het beleid uit te leggen en heeft daar ten onrechte zijn eigen uitleg voor in de plaats gesteld.

- 4.5. Dat het aan de Staatssecretaris is om het beleid uit te leggen, kan worden afgeleid uit een uitspraak van uw Afdeling, AbRS 12 juli 2006, 200601302/1 (productie 2). In deze uitspraak heeft uw Afdeling van belang geacht dat de minister een bepaalde uiteenzetting van het beleid heeft gegeven en dat de rechtbank is uitgegaan van een andere uitleg dan kennelijk door de minister is beoogd. Uit de uitspraak, met name uit rechtsoverwegingen 2.52 en 2.53, kan worden afgeleid dat de Staatssecretaris een zekere vrijheid toekomt om het beleid uit te leggen,

Vgl: AbRS, 15 juli 2009, 200908123, met name r.o. 2.5.1 (www.raadvanstate.nl)

- 4.6. Evenwel is niet gebleken dat verweerder daadwerkelijk een asielaanvraag heeft ingediend nadat hij zich daartoe op 6 februari 2001 heeft gemeld.
- 4.7. Dat het daadwerkelijk indienen van een aanvraag van belang is, blijkt uit de omstandigheid dat de Nederlandse overheid ten aanzien van vreemdelingen die een asielaanvraag hebben ingediend andere verantwoordelijkheden heeft dan voor vreemdelingen die dat niet hebben gedaan. Deze verantwoordelijkheden gelden niet wanneer de vreemdeling zich enkel meldt teneinde een asielaanvraag in te dienen, en niet daadwerkelijk is overgegaan tot het indienen van deze aanvraag.

Vgl: AbRS, 10 november 2008, 200802244/1 en 2009009261/1 (www.raadvanstate.nl)

- 4.8. Voorts wordt het uitgangspunt om rekening te houden met de datum van de aanmelding indien daarna daadwerkelijk een asielaanvraag is ingediend bevestigd in de oude rechtspraak ten aanzien van het zogenaamde driejarenbeleid, alwaar eerst vanaf de datum waarop de asielaanvraag werd ingediend sprake kan zijn van relevant tijdsverloop. Bij de berekening van de driejarentermijn werd in het verleden nog wel eens rekening gehouden met de periode voorafgaand aan de datum waarop de aanvraag werd ingediend, namelijk vanaf de datum waarop de vreemdeling zich hier te lande bij de autoriteiten had aangemeld. In dergelijke gevallen moest gebleken zijn dat de vreemdeling zich eerder had gemeld met de kennelijke bedoeling een asielaanvraag in te dienen. Alhoewel het hier een ander toetsingskader betreft, onderstreept deze verwijzing dat ook anderszins in

het kader van de beoordeling van verblijfsaanspraken een aanmelding enkel relevant wordt geacht indien dit uiteindelijk leidt tot het indienen van een *asielaanvraag*.

- 4.9. Het gaat in onderhavige procedure in de kern om de vraag of verweerder voldoet aan de voorwaarden van WBV 2007/11. Eén van de voorwaarden die gelden in het kader van de vraag of aan een vreemdeling ambtshalve een aanbod in het kader van het WBV 2007/11 moet worden gedaan, is dat de vreemdeling zijn eerste asielaanvraag vóór 1 april 2001 moet hebben ingediend, dan wel zich reeds vóór 1 april 2001 bij de IND of vreemdelingenpolitie moet hebben gemeld voor het indienen van een asielaanvraag.
- 4.10. Niet in geschil is dat uit het voorblad van het proces-verbaal van 6 februari 2001, dat door verweerder is overgelegd, kan worden opgemaakt dat verweerder zich op 6 februari 2001 heeft gemeld voor het indienen van een asielaanvraag en op die datum tevens is overgebracht naar AC Schiphol.
- 4.11. In de aangevallen uitspraak gaat de rechtbank ten onrechte voorbij aan het beleid en de praktijk met betrekking tot het indienen van asielaanvragen, zoals deze op het gestelde tijdstip – dat wil zeggen in ieder geval februari 2001 – van toepassing waren. In het bijzonder verwijst de Staatssecretaris naar paragraaf B7/1 van de Vreemdelingencirculaire 1994 (hierna: Vc 1994), welke op de in de onderhavige geval relevante datum als volgt luidde:

"Als hoofdregel geldt dat een asielaanvraag moet worden ingediend bij een aanmeldcentrum (AC). Op grond van artikel 52, derde lid, Vb wordt een asielaanvraag ingediend bij de Minister van Justitie. De Minister heeft in bijlage 7, behorend bij artikel 28a VV, de plaatsen aangewezen waar een asielaanvraag kan worden ingediend, te weten het Aanmeldcentrum te Rijsbergen of het aanmeldcentrum te Zevenaar en voor herhaalde asielaanvragen ook het opvangcentrum in Ter Apel. Indien de vreemdeling de (verdere) toegang tot Nederland is geweigerd, en hem derhalve de maatregel 7a Vw is opgelegd, wordt de aanvraag om toelating ingediend in het Aanmeldcentrum op de Luchthaven Schiphol. Indien een vreemdeling aan een korpschef te kennen geeft een asielaanvraag te willen indienen, dient de korpschef hem door te verwijzen naar één van de land-AC's (Rijsbergen of Zevenaar)."

- 4.12. Voorts is in het onderhavige geval paragraaf B7/2.2 Vc 1994 van belang. Deze paragraaf luidde:

"Indien de vreemdeling aan een korpschef te kennen geeft een asielaanvraag te willen indienen, dient de korpschef hem door te verwijzen naar één van de land-AC's (Rijsbergen of Zevenaar). (...)

De korpschef neemt de aanvraag echter zelf namens de Minister in behandeling in de volgende gevallen:

- indien de vreemdeling rechtens van zijn vrijheid is beroofd (...);
- indien het een (alleenstaande) minderjarige asielzoeker, jonger dan twaalf jaar, betreft die zijn woon- en verblijfplaats heeft in de desbetreffende (moet zijn: desbetreffende) politieregio (...);
- indien het een vreemdeling betreft die de status van vluchteling aanvraagt in het kader van gezinshereniging bij een hier te lande toegelaten vluchteling (...)."

- 4.13. Volledigheidshalve verwijst de Staatssecretaris tot slot naar paragraaf B7/3.3 Vc 1994 inzake de aanmelding en indiening van de eerste aanvraag om een verblijfsvergunning asiel, welke paragraaf – voor zover relevant – als volgt luidde:

“(…) Voor het indienen van een eerste asielaanvraag bij een aanmeldcentrum dient de vreemdeling een afspraak te maken via de vreemdelingendienst op het aanmeldcentrum. (...)”

- 4.14. Vorenstaande betekent naar het oordeel van de Staatssecretaris dat de door verweerder overgelegde kopie van een proces-verbaal enkel aan zou kunnen tonen dat verweerder zich tot de korpschef zou hebben gewend en vervolgens – voor het daadwerkelijk indienen van een aanvraag – conform het toentertijd geldende beleid naar een aanmeldcentrum werd doorverwezen. Bij de beoordeling van de aanspraken van verweerder op de Regeling is bij bestudering van zowel het departementale dossier als de beschikbare geautomatiseerde gegevens niet gebleken van een ingediende asielaanvraag. Uit de voortgangsgegevens met betrekking tot de uitzetting, de M120 van 6 mei 2008, volgt onder meer dat verweerder ook via de Koninklijke Marechaussee te Schiphol niet te traceren was, alsmede dat de vingerafdrukken van verweerder niet overeenkomen met de vingerafdrukken welke zijn afgenomen bij een asielaanvraag in 2002, door een vreemdeling met dezelfde naam als eiser. Tevens is in de bestreden beschikking gewezen op de uitspraak van de rechtbank 's Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, van 20 december 2007 (Awb 07/45946), waarin de rechtbank overweegt dat de Staatssecretaris vanaf 27 november 2007 onderzoek heeft gedaan naar de door verweerder gesteldelijk ingediende asielaanvraag, en dat vooralsnog niet is gebleken dat verweerder op 6 februari 2001 een asielaanvraag heeft ingediend.
- 4.15. Uit vorenstaande volgt dat op verweerder de bewijslast rust om aan te tonen dat hij, na zich te hebben gemeld op 6 februari 2001 teneinde een asielaanvraag in te dienen, deze aanvraag ook daadwerkelijk heeft ingediend. Het vereiste dat daadwerkelijk een asielaanvraag moet zijn ingediend, betreft gelet op het vorenstaande een logische uitleg van het beleid in WBV 2007/11.

Grief II

- 4.16. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de rechtbank ten onrechte heeft geoordeeld dat de hoorplicht is geschonden.
- 4.17. In het kader van de hoorplicht acht de Staatssecretaris allereerst het toepasselijke beoordelingskader van belang. De Regeling is een min of meer generieke regeling die tot doel had om een grote groep asielzoekers die voor 1 april 2001 in procedure zijn gekomen – niet op individuele gronden, maar op basis van algemene criteria – in aanmerking te brengen voor verblijf. Gelet op hetgeen in het kader van de eerste grief naar voren is gebracht, is duidelijk dat nu verweerder niet heeft aangetoond voor 1 april 2001 een asielaanvraag te hebben ingediend, hij niet onder het toepassingsbereik van de Regeling valt.
- 4.18. De Staatssecretaris meent dat de rechtbank onvoldoende oog heeft gehad voor dit beoordelingskader en hetgeen aan verweerder is tegengeworpen. In casu heeft verweerder door overlegging van het voorblad van het proces-verbaal weliswaar aangetoond zich op 6 februari 2001 te hebben gemeld ten

behoefte van het indienen van een asielaanvraag, doch niet is aangetoond dat verweerder deze asielaanvraag daadwerkelijk heeft ingediend. Derhalve bestond er geen aanleiding om verweerder te horen in bezwaar. De gronden van bezwaar als uitgangspunt nemend, had de rechtbank tot de conclusie dienen te komen dat de Staatssecretaris in dit geval van horen af heeft kunnen zien, omdat uitgesloten was dat verweerder tijdens de hoorzitting alsnog feiten en omstandigheden naar voren zou kunnen brengen die tot gegrondverklaring van het bezwaar konden leiden. Immers, uit niets blijkt dat verweerder daadwerkelijk een asiël heeft ingediend, en verweerder heeft niet aangetoond dat de Staatssecretaris daarmee van een onjuist uitgangspunt is uitgegaan. Als gevolg hiervan valt verweerder buiten het toepassingsbereik van de Regeling. De rechtbank heeft zulks miskend.

5. Conclusie

- 5.1. De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 5 maart 2009 ingestelde beroep.

Den Haag, 23 oktober 2009

Gemachtigde,

mr. B.M. Kristel, senior procesvertegenwoordiger

*Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Haag
Postbus 30120
2500 GC Den Haag*

*telefoon 070-7797105
telefax 070-7795506*